

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים
ממורינו ראש
הישיבה שליט"א

י"א
פרשת בלק פ"ג

בלתי מוגה

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

ליל שישי פרשת שלח [קרח בא"י] תשפ"ג

פרשה זו יפה נדרשת

בפרשת השבוע ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם וגו', וברש"י פרשה זו יפה נדרשת במדרש ר' תנחומא. אם תעינו במדרש תנחומא תראו שם דברים יפים מאוד, על כל המחלוקת של קרח, אבל מוהרא"ש היה אומר פרשה זו יפה נדרשת, נקודה. פרשה זו נדרשת יפה בכל הדורות, כי תמיד בכל דור, יש את קרח ודתן ואבירם החולקים על משה רבינו ועל צדיקי הדורות.

היד הסגורה והריקה

רבינו אומר בשיחות הר"ן סימן ו', שיחה מאוד יפה: היצר הרע דומה לאחד שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה וקמוצה, ואין אדם יודע מה יש בתוכה, והוא מרמה בני אדם ושואל את כל אחד, וכי אתה יודע מה אני אוהז? ולכל אחד נדמה כאילו הוא אוהז מה שהוא מתאוה, ולכן כולם רצים אחריו, כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ ורוצה, ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום, וממשיך רבינו ואומר: כמן כן ממש הוא היצר הרע שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד, כל אחד מבין את הדברים הפשוטים שיש כא בדברי רבינו שכל אחד רץ אחרי עניני עולם הזה, ואומר לעצמו כל הזמן: בעז"ה בזמן הבא אני יתחיל ללמוד ולהתפלל, בשבוע הבא, בעז"ה ממחר, כי היום יש לי משהו מאוד חשוב בעסק, ואין לי עכשיו זמן לאשתי ולילדים, אבל מחר בעז"ה, בעוד כמה חדשים כשהעסק כבר יעמוד על הרגליים, אז בעז"ה אתפנה לאשתי ולילדים, אבל ממחר נהיים עוד

יותר עסוק, ואחרי זה עוד יותר, מי שיודע יודע שככה הכלכלה הולכת היום, שמשקיעים כסף, וכדי להרויח צריך להשקיע עוד יותר כסף, ושוב עוד ועוד, ובסוף יוצאים מהעולם הזה עם ידיים פתוחות ואין כלום.

וככה מסתובבים בלי לימוד בלי תפלה בלי חינוך ילדים, בלי לעזור בבית, רצים אחרי שטויות, כל אחד עם השטות שלו, ואוחזים את זה חזק ביד סגור, ובסוף יראו שאין כלום, אין מניני שחרית מנחה מעריב, עובר שבוע אחרי שבוע ולא פותחים חומש, עובר חודש אחרי חודש, שנה אחרי שנה ולא פותחים משניות, והרי רואים איך העולם עובד, אנשים לפעמים תמהים על מישהו ואומרים איך הזקן הזה עדיין עובד כל כך קשה והוא כ"כ עסוק לעשות כסף, ולמה עלינו לא תמהים, אין שום הבדל גם אם יש הבדל של 20-30 שנה בינינו לזקן הזה, אבל גם אנחנו רצים ורצים אחרי שטויות וכסף ועסקים, כל אחד מדמיין עוד מעט אשב ואלמד, ופתאום עובר כל השנים והוא קולט שאין לו כלום, הידים פתוחות ולא היה שם כלום.

היום – אם בקולו תשמעו

רבינו אומר כל מי שרוצה להצליח הן ברוחניות והן בגשמיות, שידע, שאין כזה דבר 'מחר', תבוא היום להתפלל, אם הנחת היום תפילין יש לך משהו, אם פתחת היום חומש, אם פתחת היום משניות יש לך משהו, אם היום דיברת עם הילדים שלך הועלת משהו, אל תתחיל להגיד שבשבוע הבא תתחיל להקדיש להם זמן, ואז אתה תגיד עכשיו כבר סוף שנה תמוז אב, בעז"ה מחודש אלול אקדיש להם

להיות בבית בשעות הערב

זה ודאי שצריך לעבוד ולהביא פרנסה, ולא לחיות עם חובות, ולחיות עם חשבון, אבל מכאן עד לרוץ אחרי הכסף כל היום, הדרך ארוכה, כשמגיע השעה 5-6 בערב הולכים הביתה ומשקיעים באשה והילדים, ניגש אלי אברך בווייליאמסבורג ואומר שיש לו להגיד לי מחמאה על אברך מהקריה, מישהו חיפש איזה בעל מלאכה בבית בשעות הערב, הוא לא אמר לי בדיוק מה, אם זה חשמלאי או אינסטלטור, והתקשר לאברך מאנשי שלומינו בקריה, והאברך נתן לו הצעת מחיר של אלפיים דולר, והאברך שהיה צריך שיתקנו אצלו חושב לעצמו הרי זה הרבה מאוד כסף, ולכן הוא התחיל לחפש מישהו אחר, ומצא גוי שמוכן לעשות את זה ב-500 דולר, לאברך הזה היה מאוד איכפת על יוקר השערים, והתקשר לאברך מהקריה ואמר לו, אהובי ידידי אני מבין שצריך לתמוך ביהודים גם אם זה מאה דולר יותר, אבל מכאן ועד אלפיים דולר, מה זה המחיר המטורף שאמרת לי, הוא ענה לו תשובה יפה, וזה מאוד מצא חן בעיני, אני אפילו לא יודע מי היה האברך הבעל מלאכה, וככה האברך מהקריה עונה לו: תקשיב טוב אתה התקשרת אלי בשעה 6 וחצי בערב, זה שעה שאני רוצה להיות עם אשתי וילדיי בבית, אני משכיב אותם, אני מכין איתם נטילת ידים לבוקר, אני קורא איתם קריאת שמע שעל המיטה, אני מדבר קצת עם אשתי, ואני עושה לעצמי חשבון, שעבור אלפיים דולר, אשתי תסכים שאצא לעשות את העבודה, אבל ב-500 דולר תיקח את הגוי שיעשה לך את זה, זה שעות שאני בבית, כל כך נהניתי שהיה לו שכל לאברך והבין מה חשוב יותר.

פעם השעות שהיו צריכים להיות בבית היה כבר בשעה 5 אחה"צ, כי היו עובדים פעם 9 בבוקר עד 5 אחה"צ, והיו הולכים הביתה, אוכלים ארוחת ערב, מדברים קצת עם האשה, מחייכים קצת לילדים והולכים לבית מדרש להתפלל וללמוד, היום זה כבר זז ל-6 בערב, אבל מסכנים האנשים שעדיין רצים בשעה זו

זמן וזה נסחב ונסחב, סוד ההצלחה היא, היום, אם בקולו תשמעו, כל מה שעשית היום - הכל ריוח.

אין לנו יכולת לתאר מה פרק משניות עושה למישהו, מה פסוק חומש עושה למישהו, זה לא ספק השקעה אם יצליח ואולי יצליח, זה וודאי כולו ריוח, גם כאן בעולם הזה, וכל שכן שזה מונח לעולם הבא, כל מה שעשית היום הרווחת, אם הצלחת לדבר כמה מילים להקב"ה, הכל ריוח, תוציא כמה מילים מהפה, תגיד לו: רבש"ע אני כל כך התרחקתי ממך, רבש"ע אני כל כך רוצה לחזור אליך, רבש"ע אני הולך להיות טוב, רבש"ע תעזור לי, רבש"ע אני בן אדם כזה לא נורמלי, כל יום אני אומר לך את אותם מילים ולא עושה כלום, כל יום אני מבטיח להיות טוב, אבל אבא היקר אתה הרי יודע שאני באמת רוצה להיות טוב.

תפלות נשארות לעד

דיבורים אלו נשארים לעד ולנצח נצחים, מוהרא"ש מביא במכתבים את דברי התנא דבי אליהו, כל המרבה שיחות ותפילות הן המלווין את האדם לבית עולמו [מעניין שיש כבר היום י"ג נוסחאות של תנא דבי אליהו, ואת הנוסח הזה עוד לא ראיתי, אבל בטח יש נוסח כזה, מוהרא"ש מביא את זה], כל דיבור שכן אדם מוציא לרבש"ע הוא מביא איתו לעולם האמת, כל בקשה: רבש"ע אני רוצה להיות טוב, רבש"ע אני רוצה להיות שמח, רבש"ע אני רוצה לחשוב ממך, רבש"ע אני רוצה להאמין בך, רבש"ע אני רוצה להסתדר בבית, רבש"ע אני רוצה דורות יראי השם, שילמדו ויתפללו ויעבדו אותך, רבש"ע העסק קשה, רבש"ע אין לי איך לקנות לצרכי שבת, רבש"ע אני צריך דירה, אי אפשר לפרט כל הבקשות של כולם, אבל כל מילה שמדברים אל הקב"ה זה ודאי השקעה שנשאר לנצח נצחים.

העיקר, העיקר הוא לדבר איתה, והאמת שלא צריך לדבר כלום, העיקר הוא להקשיב ולשמוע.

תהיו מסודרים

אבל אפשר להקשיב לאשה רק אם מנותקים משאר הדברים, אם היא הפסיקה רגע אחד לדבר, ואתה הספקת כבר להיות עמוק בתוך הטלפון, היא מיד תרגיש שאתה לא כאן, זה לא משהו שאפשר לרמות, אפשר לראות מיד אם הבן אדם כאן, ואני יבקש ממכם שוב ושוב: אל תכניסו את הסמארטפון הביתה, אתם לא עושים לי שום טובה עם זה שאתם מקשיבים לי, לא מעניין אותי איזה טלפון יש לך ומה יש לך בעבודה, ולי אישית לא מעניין בכלל אם אתה עובד 24 שעות ביום או 48 שעות ביום, כל מה שאני מתחנן אליכם זה רק לטובתכם, תסדרו את החיים בראש שלכם, שתבינו בדיוק איפה המשרד שלכם, איפה הבית שלכם, אל תעשו פשטידה מכל הדברים, שהבית לא יהיה משרד, ושהמשרד לא יהיה בית, ברגע שאתה מגיע הביתה נגמרים כל העסקים, בעז"ה מחר 9 בבוקר אחרי התפלה יסדרו את הכל, גם אם זה נראה לך שהעסק קורס, כעת זה זמן למשפחה, מקשיבים לילדים ומקשיבים לאשה.

לא לפגוע בה

מישהי התלוננה שהיא אכן גרה בבית אחד עם בעלה, אבל הוא לא נמצא שם בכלל, אנחנו שני אנשים נפרדים, הוא לא מקשיב לי הוא לא מבין אותי, ואם אני מתחילה לבכות הוא מיד מתחיל לצעוק את כמו אמא שלך, דורי דורות אתם אוהבים לבכות ולא מרוצים, וכי ככה מדברים לאשה? תתבייש לך, היא בוכה כי משהו כואב לה, תקשיב לה, אל תתחיל להגיד לה: את בדיוק כמו אחות שלך, בוכה כל היום, ואחרי זה אל תביא לה שרשרת יקרה בצורת לב, היה עדיף שתתן לה את הלב, ושתקשיב לה, פשוט להקשיב מה יש לה להגיד, ולמעשה כל זה כלול בשיחה של רבינו, רצים ורצים ואין לך כלום ביד, כי לא לוקחים כלום, רק תפילין,

אחרי העסקים, ובטוחים שהעולם יקרוס אם לא ימשיכו את העסק, יש לי חדשות טובות לעדכן אתכם, העולם לא יקרוס, הכל ימשיך, כולם יסתדרו בלעדיך, אין שום חובה להמשיך את העסק, תלך הביתה, ותעזור לאשתך שהיא לא תקרוס ותעזור להשכיב את הילדים.

לעזור להשכיב את הילדים

אני ב"ה גם מאוד עסוק, בפרט בשעות אלו, אתה יכולים לראות בישיבה, כל יום בין 6 ל-7 בערב יש שורה של אנשים שרוצים לדבר רק דקה אחת, משהו מאוד חשוב, אני עונה לכולם אפשר לבוא אלי מחר ב-9 בבוקר, עכשיו אני חייב לרוץ הביתה, אני חייב לעזור לאשתי, מה היא אשמה שאני ראש ישיבה, אני חייב להשכיב את הילדים ולקרוא איתם קר"ש, ולספר להם סיפורים, ב-8 כשהילדים כבר נרדמים מותר לי לחזור לישיבה, ואפשר לעשות קבלת קהל כל הלילה, לפעמים אין כח לאשה להכניס את הילדים למיטות, כי הם לא מקשיבים כבר בשעה כזאת, וצריך שהאבא יהיה בבית ויצוה עליהם להיכנס למיטה.

אי אפשר לקנות אשה בכסף רק בהקשבה

ומי מדבר על זה שאפשר קצת להקשיב לה, להקשיב איך היא עברה את כל היום שהיה, אשה לא צריכה צמיד יקר, אשה לא צריכה טבעת יקרה, אל תתן לה דמי 'לא יחרץ', אי אפשר לקנות אשה בכסף, תנסו ותראו, אברך כאן בקריה מספר לי שאשתו קיבלה מסבתא שלה עכשיו צמיד ששוה 5 אלף דולר, לסבתא שלה אין כסף, אבל הסבא קנה את זה לסבתא, והסבתא לא מוכנה ללבוש את זה, והיא מראה לנכדה שלה, תראי כאן יש לי סימן כחול וכאן סימן שחור, אני לא צריכה את התכשיטים שלו, את רואה בעצמך איך הוא מדבר אלי ואיך הוא מתנהג אלי, הוא מפחד שאני ילך אז הוא קונה לי תכשיט בשווי 5 אלף דולר, אבל אני לא מוכנה ללבוש את זה, זה נכון שצריכים לתת מתנות לאשה, כל אחד כפי יכלתו, אבל לא זה

אותך ללמוד ולהתפלל, ואז יש לך כל מיני הערות עליו, מה הפשט שהוא עושה ככה ומה הפשט שהוא אמר ככה, מה איכפת לך בכלל, וכי יש לך בכלל אפשרות להבין צדיקים, רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן סימן לו, זה כלל גדול, כל עוד שבן אדם לא תיקן את פגם הברית אין לו בכלל יכולת להבין את הצדיק, ור' נתן שאל על זה, אם ככה, אז סיימנו הכל ואנחנו אבודים, כי הרי רבינו גם אמר שרק דרך הצדיק אפשר לתקן את פגם הברית, ואם כל עוד שלא תיקנו אי אפשר להבין את דברי הצדיק, אז איך נוכל לתקן את עצמינו, ומתוך ר' נתן, נכון שאנחנו לא יכולים להבין את הצדיק, אבל אנחנו יכולים להאמין לצדיק, ואנחנו יכולים להקשיב לדבריו ולעשות את כל מה שהוא אומר.

הריוח מהיכל הקודש

מוטל עלינו חובה כל הזמן לעשות חשבון, מה אני מרויח מרבינו הקדוש, מה אני מרויח מהחבורה הקדושה היכל הקודש, כי יש כל כך הרבה ליצנות ובלבולים, כי היצר הרע הוא כל חכם ונוכל, אברך אומר לי שהוא היה באיזה אירוע משפחתי ועושה חשבון לעצמו, הרי אני מקורב להיכל הקודש, ואני מוסר את נפשי למען המשפחה, והם כולם צוחקים ממני, ואז מתחיל לעשות חשבון למה אני עושה את זה, הרי אני לא באמת לומד ולא באמת מתפלל, ואם ככה מה אני מחפש בכלל בהיכל הקודש, אם הייתי באמת צדיק והייתי באמת תלמיד חכם מילא, אבל אם אני בין כה לא מקשיב לרבינו למה אני מסתובב בהיכל הקודש ומסתבך עם כל המשפחה, ושאלתי אותו מה עשית עם המחשבות האלו, הוא ענה שהוא ברח לעשות התבודדות, והגיע לחשבון פשוט שגם אם הוא עוד לא צדיק הוא לפחות מתפלל כל יום, ואם הוא לא מתפלל כואב לו הלב, והוא מתפייס עם הקב"ה ומבטיח להתפלל, והוא פותח קצת משניות, פעם פרק א' ופעם ח"י פרקים, והוא משתדל לדבר יפה בבית, וגם אם עוד לא הצליח להגיע לאן שרצה להגיע, אבל התקדם הרבה, ידוע מה שרבינו אמר שפעל אצל אנשי

וציצית, ומזוזה, ואת השולחן שבת היפה איך שישבת עם אשתך והילדים ולא התעצבנת.

לא לדבר על רבנים

בשולחן שבת צריך מאוד להיזהר לא לעשות ליצנות מאף אחד, אברכים לא קולטים חושבים שהילדים קטנים, הם קולטים את הכל, ואתה יושב ועושה צחוק מרבנים וצדיקים, מתחילים להגיד שכל הרבנים לא שוים כלום, ואחרי זה אתה רוצה שהבן שלך ישאר יהודי, עכשיו יש פרשיה עם הכשרויות, אוי ואבוי למי שמדבר מזה בשולחן שבת, לצערי הרב יש באמת הרבה שקר בעולם, אבל מי שמדבר על זה בשולחן שבת, ומתחיל להגיד שכל הרבנים לא שוים כלום, וכולם רמאים ושקרנים, למה אתה חושב שהבן שלך ילך לרב לשאול שאלות כשיגדל, צריך להגיד לילדים, שבטח יש רבנים יראי השם, ויש צדיקים, וצריך לחפש אותם לראות מי הוא ירא השם, וחייבים כל דבר לשאול דיין ומורה הנראה מה לעשות, וחייבים לכבד את לומדי התורה, וצריך לקום בפניהם, ואף אם זה נכון שיש שקר, מה יש לי מזה שאני אספר לילד שלי את זה, מה אני צריך להתנהג כמו קרח, שאסף את החברים שלו והרבנים שלו, וכל הלילה צחק ממשה רבינו.

הצוחק על הצדיק – צוחק על עצמו

האמת היא שעל צדיקים אי אפשר לצחוק, מי שצוחק על הצדיק, צוחק על עצמו, כפי שאומר שלמה המלך, אם חכמת חכמת לך, אם אתה חכם, החכמה הוא בשבילך, אתה לא עושה טובות לאף אחד, בן אדם שחכם והולך בדרך הצדיק עושה טובה רק לעצמו, אם הוא מקשיב לצדיק ולוקח משניות כל יום, ואת כל השאלות שיש לו הוא שואל את הדעת תורה, הוא בעצמו מרויח, וממשיך שלמה המלך ואומר, ואם לצת לכדך תשא, אם אתה עושה ליצנות על דברי הצדיקים, הרי רק אתה תשא את העונש ורק אתה תיכווה בגחלתן, ומי מדבר אם ח"ו צוחקים על צדיק שעוזר לך ומביא

עם יד סגור וריק, או שיש לי משהו ביד, דברים שנשארים לעלמי עולמים, עושים חשבון בינך לבין קונך, יש כאלו חידות שעושים ושואלים שאלה מישהו קיבל כך וכך וכו' ובסוף נשאר רק בכך וכך איך זה יכול להיות, בדרך כלל כשחושבים לאט על החשבון רואים שאין כאן בכלל שאלה וזה הכל רמיה, ככה בדיוק זה חשבון הליצים, מתחילים להגיד דברים נגד ברסלב והיכל הקודש, אבל אתה תעשה את החשבון לעצמך ותראה שמה שאומרים לך זה שקר ורמיה, ואתה נשאר עם המון ביד, אם זה אחד מההורים שאומר לך את זה, אז חייבים להתנהג בדרך ארץ גדול וחס ושלום לענות להורים, ואל תענה תעשה חשבון רק לעצמך.

תברוק אם אתה מקבל פרחים ושקדים

תברוק את עצמך הרי אני סיימתי חומש השבוע, וכי יש דבר יותר גדול מזה, יותר מהפסוקים של התורה הקדושה, מה אכפת לי מה מישהו אחר אומר על זה, וכי הבן אדם הזה יותר גדול מהפסוקים של התורה, מה הוא כבר יכול להיות יותר מזה שאני מצליח לפתוח חומש ומשניות, מה יש יותר מזה שלא עונים בבית, ומשתדלים שוב ושוב לדבר יפה, וכי ארוץ אחרי יד סגור שאין שם כלום.

מוהרא"ש היה אומר שרואים השבוע דבר פלא, הקב"ה אמר שכל הנשיאים יביאו מקל, וכל מקל שמוציא פרחים ושקדים הוא יהיה הכהן גדול, הרי זה סימן של צדיק שנותן לאחרים פרחים ושקדים, וכולם רואים איך שהמטה של שבט לוי של אהרן הכהן הוציא פרחים ושקדים, רואים נס גדול שלא ראו כזה דבר בעולם, וכתוב ויראו ויקחו איש מטתו, כל אחד לוקח את המטה שלו בחזרה, והרי זה פלא גדול, מה הסיפור שלך, מה אתה לוקח בחזרה את המקל שלך, תשבור את זה לשני חלקים ותקבל מרות ממה רבינו ואהרן הכהן, הרי ראית שהמקל שלך לא שוה כלום, מה אתה חוזר למטה שלך, ככה זה, זה המקל שלנו, זה הגזע שלנו, ואסור לדבר, אבל זה מקל מת, זה

שלומינו שלא יוכלו לעשת עבירה בשלימות, כל אחד מאנשי שלומינו יכול להעיד את זה, כל מי שהסתובב אצל אנשי שלומינו או שרק שמע שיחה מאנשי שלומינו, אף אם הוא חטא ונפל, זה כואב לו, הוא כבר לא יכול לעשות עבירה בהנאה כמו קודם, ומתפללים על זה, רבש"ע נפילתי שוב אולי בכל זאת אזכה פעם להיות יהודי.

תנועת הביטול של הליצים

רבינו מביא בליקוטי מוהר"ן סימן ע' ששמע בשם זקינו הבעל שם הקדוש שגנח ואמר, שהעולם מלא באור והיד הקטנה לוקחת את הכל, מוהרא"ש היה מסביר שהכוונה הוא לתנועת ביטול קטנה ביד, מישהו אומר אה משניות, אה חומש, אפשר כבר לחשוב שרק בהיכל הקודש לומדים וכדומה, ככה מתנהג לץ אומר איזה מילה לכאן ולשם, אבל מכניס הרבה בלבולי שכל, לכן מוטל חובה על כל אחד לעשות חשבון הנפש, הרי הרבי הזה מושך אותי כל יום להקב"ה, הוא כל יום מכניס בי חשק מחדש ללמוד את דברי התורה, הרבי הזה מכניס בי כל פעם הרהורי חרטה ותשובה, הרבי הזה פותח לי כל יום את הפה שאוכל לדבר אל הקב"ה, כשקובעים שיעור ב'אשר בנחל', כל יום מכתב אחד, פתאום מתחילים לדבר עם הקב"ה, כי רבינו אומר שהסיבה שבן אדם לא מדבר אל הקב"ה, על אף שהקב"ה נמצא ממש לידו והוא יכול לדבר איתו, כי הבן אדם הוא כמו חרש שאינו שומע ואינו מדבר, כיון שהוא לא שומע בקול הצדיק, ולכן הוא אינו מדבר, מי ששומע קול הצדיק וקורא קצת מכתבים של מוהרא"ש, מכתבים בעצתו אמונה, הוא מיד יתחיל לדבר אל הקב"ה.

אני זוכר שכשהתקרבותי לרבינו, היה לי כל כך קשה לעבור את כל המעברים של הלצים, כל דברי הליצנות שדיברו על הצדיקים, זה היה קשה מנשוא, אפשר כל כך להתבלבל ולא יודעים מה לעשות, העצה לזה הוא לבדוק כל הזמן מה יש לי ביד, האם אני רץ אחרי מישהו

היפים, ולא יסתכלו עליו, כי האבא לימד אותם שהעיקר הוא הכסף והעבודה ולא הסתכל על אשתו והילדים.

יש כאן אברך ששבר את הרגל וכבר שוכב שבועיים במטה, הוא אומר לי עכשיו אני רואה במציאות את כל הדרשות של הראש ישיבה, יש לי עסק והמון חברים, ואף אחד לא מסתכל על הכיון שלי, רק אשתי מטפלת בי במסירות, יש לי נס שיש לי את רבינו וככה אני פותח את הספרים ולומד. שוטה הוא מי שרץ אל החברים במקום לאשתו והילדים, הוא יתבגר עוד קצת ויראה בעצמו שלאף אחד לא איכפת ממנו.

לרתק את הילדים בשולחן שבת

לא צריכים לעשות סעודות שבת ארוכות, לא לעצבן את יושבי השולחן, תספרו חדשות, תגידו: ילדים יקרים מי רוצה לשמוע חדשות, יש אניה טיטאניק שנטבעה, את זה לבד אפשר לספר 10 שבועות, ואתם יודעים מה הם אמרו קודם, שהאניה הזאת לא יכולה לטבוע אף פעם, והנה האניה טבעה ועוד איך, כי הקב"ה מחליט את הדברים האלו, אף פעם אסור להגיד שהספינה הזאת לא תיטבע בחיים, אפשר להגיד בעז"ה זה נראה שלא יטבע, וממשיכים לספר על המיליארדר שנסע לחפש את חלקי הטיטאניק והוא נעלם, אולי הלוייתן אכל אותו, המיליארדר שחשב שלעולם לא ימות נעלם, ושרים מהר מנוחה ושמחה ואחרי זה נספר עוד משהו מהחדשות, וככה מחזיקים את הילדים מרותקים לשולחן שבת, כל ילד רוצה לשמוע חדשות מאבא שלו, והם יבקשו תספר שוב מהתחלה, אף פעם לא יגיד הילד לאבא שלו שיתחיל את הדברי תורה מהתחלה, אם הוא ישמע רק את התירוץ זה יספק אותו, תספר להם סיפור עם המשטרה והשומרים, ותשתיל בהם אמונה, ואם הוא יתחיל לשאול שאלות וקושיות תקשיב לו, אל תסתכל על כל השטויות שהחברים שולחים לך, תקשיב לילדים שלך, תקשיב לאשתך, אם אתה פוגע בה אתה לא יכול לקנות אותה בתכשיטים, אי אפשר להגיד

לא נותן לך כלום.

ריוח – חינוך הילדים

וכי אני יעזוב רבי שמראה לי איך לחנך את הילדים, לדבר איתם שוב ושוב בדרכי נועם ולספר להם סיפור יפה ולדבר איתם דיבורי אמונה ולהקשיב להם, הגמרא מספרת בקידושין ל. ר' חייא בר אבא פגש את ר' יהושע בן לוי שהולך בבוקר עם הבן שלו, ולר' יהושע בן לוי יש איזה לבוש מוזר על ראשו, כי לא היה לו זמן להתלבש והוא מיהר לקחת את הבן שלו לתלמוד תורה, ר' חייא בר אבא שואל אותו איך הוא יצא ככה לרחוב, ענה לו ר' יהושע בן לוי וכי קטן אצלך הפסוק, והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ד' אלוקיך בחורב, והרי כשאני מלמד את הבן שלי זה כמו הר סיני, ושמעתי פעם מאחד מחסידי ברסלב להסביר מה הקשר בין לקחת ילד לחדר למעמד הר סיני, כי אומרים בהגדה של פסח, אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו, והלא מה יש לנו בהר סיני אם אין שם את התורה, אלא בהר סיני היה מקום שראו שהקב"ה אוהב אותם, והם קיבלו שם אהבת הקב"ה, וזה לבד דבר עצום, וזה מה שאמר ריב"ל אני לוקח את הבן שלי לחדר ואני מראה לו כמה אני אוהב אותו ואת התורה, וכמה זה חשוב לי, הדברים האלו מחזירים אהבת השם לילד כמו בהר סיני.

לכן כשיש לי רבי שמלמד אותי לקחת את הילדים לחדר ולהגיד להם מילה טובה, לספר להם כמה אני שמח איתם וכמה אני שמח שהם לומדים תורה, וכשיש לי רבי שמראה לי מה העיקר בחיים, שהעיקר זה האשה והילדים, בטח שאעדיף את הרבי הזה על פני כל החברים שלי, בן אדם חושב שיש לו חבר, והוא יוצא ומטייל איתו במקום לבלות עם אשתו והילדים, יש כאלו שנהיים עצבניים מהאשה והילדים, והוא רק רוצה שיבוא איזה ארגון ויקח אותם, בסוף כשהוא יזדקן יבואו הילדים ויזרקו אותו לאיזה בית אבות, ישאלו אותו מה הוא יותר אוהב את הבנין הירוק או הכחול, עם הפרחים

בכל האופנים האלו הבעל עושה אותה כלי שלם, וכשהיא אומרת שהילדים לא לומדים ולא עושים כלום, תגיד לה שנראה עוד המון נחת מהם, והם ב"ה משתפרים ולומדים יותר טוב, חס ושלום לצעוק עליה, ולתת שם לבעיה שלה, הוא סוחר אותה למטפלים ומדביק להם שם, שיש לה ABCD ואז הוא צועק עליה הרי יש לך את זה ואת זה, כל שמות האלו של מחלות זה נגד התורה, אין לה כלום, תעזור לה שהיא תוכל להיות בשמחה, אסור להגיד ההוא כעסן, וההוא משוגע, וההוא זה ככה וככה, הולכים למטפל שמסביר שיש לה בעיה כזאת שנקרא BBP שהיא הרעה והיא עושה שאני ירגיש שאני הרע, ואז מגיע אלי האברך ובוכה שיש לה מחלה כזאת, אין שום מחלה כזאת, תדבר איתה יפה, תן לה מילה טובה, אף אחד לא רע, לא היא אשה רעה, ולא אתה איש רע, אין בחז"ל כל האותיות הלועזיות האלו.

עכשיו יבואו אליך הליצים ויגידו לך, מה שוב דיבר הראש ישיבה עכשיו? שוב פעם לכבד את האשה? הוא לא מצא ממה לדבר? ואז אתה אומר לעצמך, הוא צודק מה אני צריך לשמוע כל היום דרשות על שלום בית, אקח בחזרה את המקל שלי, ואהיה בן אדם נורמלי, וכי רק בהיכל הקודש יש שלום בית, אני יכול להיות כמו קרח, ובסוף נופלים באדמה ולא נשאר כלום, צריך לעשות חשבון הנפש, לא להסתכל על מה שהלצים אומרים, לראות כל הזמן מה רבינו נותן לי.

תפלה במנין

אני מבקש ממכם אברכים יקרים, אם אתם רוצים פרנסה ואתם רוצים להצליח, תבואו כל יום לבית המדרש להתפלל שחרית מנחה ומעריב, תשבעו אמונים להקב"ה, תגידו לו: אני יהודי ואין לי כלום, יש לי רק את הקב"ה, לא אכפת לי מה יהיה עם העסק עכשיו, ואם התעוררת מאוחר, אל תרוץ לעסק, תלך לבית מדרש, כי רק זה מה שישאר לך, אני מבקש שוב מהבעלי תפלות, להתפלל בקצב טוב, לא

לה שהיא כמו גולם ואז להגיד סליחה, סליחה על מה? אני כבר לא גולם? אי אפשר לדבר ככה ולבקש סליחה, אי אפשר להגיד את כמו אמא שלך, משפחה אנשים רעים, ואז לבקש סליחה, סליחה שאנחנו כבר לא רעים? הרי רבינו כל כך דיבר מזה שצריך לדבר יפה אל האשה, אנחנו לא מבינים בכלל איך נשים מסוגלות להביא ילדים לעולם, כאלו קשיים, נס גדול שהן מוכנות לכך, איזה צער הגוף והנפש ופחדים הם עוברים, ואחרי זה הן יושבות עם הילדים כל היום, קמים איתם והולכים לישון אותם, וכי לא מגיע להם את המינימום הזה שנדבר אליהם יפה.

התנאי לגור בקריה – לדבר יפה בבית

בהתחלה כשכניתי את הקריה, והגיעו אברכים לשאול אותי אם הם יכולים לבוא לגור כאן, היום כבר מסתדרים לבד, אבל בהתחלה שאלו אותי מה התקנות כאן, אמרתי שהתקנה היא לדבר יפה בבית, לא להתנהג כמו חיה, מי שלא מדבר יפה ילך לקהילות אחרות שמחפשים שם גרושים, מי שמדבר יפה כמו יהודי ירא שמים יש לו מקום כאן בקהילתינו, גם אם היא לא עשתה את כל מה שרצית, ואם אתה רואה שהיא לא עשתה כלום, תעזור לה ותשמח אותה, ותראה שהיא תתחיל לעשות, תכניס אותה למצב רוח טוב, ותתחילו שניכם לסדר את הבית, ותתחילו לבשל יחד, חז"ל אומרים אין אשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי, מוהרא"ש הסביר שהכוונה שהיא כורתת ברית והיא בונה אימון רק למי שבונה אותה ועושה אותה כלי שלם, אפילו שהיא אומרת שהיא לא מצליחה והיא כשלון, מוטל עליך החוב לענות לה, את כן טובה את כן מצליחה, אני כל כך שמח שהתחתנתי איתך, לבנות את נפשה ולעשות אותה לכלי שלם.

יש כאלו שמדברות הפוך, אומרות לבעל, אתה לא שווה כלום, גם אז צריך להיזהר ולא לענות, להגיד לה בעז"ה מהיום אהיה טוב, את תראי שבסוף נסתדר ויהיה לנו חיים טובים,

פגשתי השבוע אברך שהגיע למקוה ומסתובב בחוץ סהרורי, ושאלתי אותו מה קורה, והוא מתחיל להגיד לי מה אתה לא שמעת שכל הכלכלה בקריסה, ואני לא יודע על מה הוא מדבר, והוא פשוט במשבר נפשי, מכל החדשות שהוא שמע, משגעים את העולם עם החדשות, ואנשים קונים ספקולציות, כמו כל הסיפורים על החיסונים, שכל העולם הולך להיחרב, ואני אומר לבן אדם הזה, אני יביא לך עיתון מלפני 20 שנה שכתוב שם אותו דבר, שעוד מעט כל הכלכלה קורסת, מה שהנשיא ביידן אומר עכשיו, אמר אז הנשיא בוש, אם תקח משניות זה יעשה לך טוב.

מטפלים

שוטה גדול צריך להיות ללכת למטפל, הוא עושה לך טובה שלימה שהוא מפנה לך 10 דקות לשמוע אותך, ומבקש על זה 150 דולר, ומיד כשאתה נכנס הוא אומר לך שהוא רואה מיד מה הבעיה שלך, שקשה לך להתאפק מלאכול ואתה מאוד עצוב, ואתה אומר לעצמך איזה רוח הקודש יש לו, מה רוח הקודש, הרי רואים שיש לך משקל יתר ורואים שאתה עצוב, וכי מי לא עצוב, ואז הוא אומר אתה גם לא מסתדר כל כך עם ההורים שלך, ואז הוא ממש קנה אותך, והרי מי שכן מסתדר עם ההורים זה חידוש גדול, ואז הוא מתחיל לדבר על השכנים, חלק מהם אתה מסתדר וחלק לא, והרי כל אחד יכול להגיד את זה,

ד' יעזור שלא נהיה כקרח ועדתו, ושלא יהיה לנו קשר עם כל הליצנות האלו, שנוכל להיות תמיד עם הצדיק.

למשוך את התפלות, בפרט בשעות המוקדמות בבוקר, בשבע, שמונה, אנשים מאוד ממהרים לעבודה, אל תכשילו אותם בזה שלא יבואו להתפלל, ואם קשה לך להגיד את המילים כל כך מהר, תבואו קצת לפני זה ותתחילו להגיד, בשבת בבוקר אין איפה לרוץ אז אפשר להתפלל טיפה במתינות, אבל בימות החול אנשים ממהרים לעבודה ובמסירות נפש הגיעו להניח תפילין ולהתפלל.

חדשות ועיתונים

אל תכניסו עיתונים בבית בשבת, אם אתה מכניס עיתונים אל תבוא בטענות שהבחורים לא יושבים אצלך בשולחן שבת, הרי יש לו מלא חומר לקריאה, הוא סיים לאכול את הדגים והוא מתיישב על הכורסא ומתחיל לקרוא, ופתאום האבא רואה את עצמו לבד בשולחן, ואת ההורים צריך לכבד משני הצדדים, גם אם חמך מדבר איתך כמו חבר, הוא לא החבר שלך, ותשב אצלו בשולחן עם דרך ארץ, ואם לא הכנסת עיתונים ואתה רואה שאתה משתעמם, אולי תלמד איזה פרק משניות, אולי תלמד אחד מספרי רבינו, אולי תקרא קצת אשר בנחל, אולי תפתח קצת מדרש, עוז והדר מוציאים מדרש מפואר, מישהו קנה לי כל חלק שיצא, ועכשיו יצא על שלח קרח, אי אפשר להוריד את זה מהיד, זה כל כך יפה, אותיות גדולות וברורות, אם אתה רוצה בשבת קצת להתאוורר תלמד קצת מדרש, כשתקח עיתונים מלפני 15 שנה תראה שזה כמו היום, רק השמות של נשיאה המדינה השתנו אבל החדשות אותן חדשות ואותן איומים.

שיעור שנמסר בישיבה ביום ד' קרח [חוקת בא"י]

בענין ליצנות מצדיקים והיכל הקודש

אחרי שלום עליכם וקידוש, יושבים האבא ואמא ומסבירים שכל הצרות שיש בעולם זה מהחיסונים, ועוד מעט כל העולם קורס מזה, וכאן הוא מגיע לראש ישיבה שצוחק מזה ולוקח חיסונים.

אני אישית אין לי אינטרס בזה, אל תפחד, אתה לא צריך ללכת בגלל זה מהיכל הקודש, כי אני לא אנסה לשכנע אותך לקחת חיסון, אני כן ישכנע אותך שתדע שיש הקב"ה בעולם, ושתלמד תורה, ושתדבר יפה בבית, זה כל מה שאני רוצה לשכנע אותך, אבל זה אמת שרבינו דיבר גם מחיסונים ואמר שיש לקחת חיסונים, זה שיחה של רבינו.

בחור אחר ענה לי שהקושי שלו היה כשהוא רואה איך לבושים חלק מתלמידי היכל הקודש שהוא ראה, והאמת היא שבן אדם לא נמדד בצבע החולצה שלו, אלא בשפת הדיבור שלו, מה הוא רוצה ומה הוא מדבר ולמה הוא שואף, אני לבוש ככה כי נוח לי והתרגלתי ככה, ואני לא יכול בשום אופן ללבוש את הלבושים המוזרים האלו שיש היום, שלובשים מכנס צר וחולצה צרה, אני מקוה שבארץ ישראל אין השטויות האלו שמושכים את המכנסיים למעלה עם צבת, כי אי אפשר ללבוש את זה.

ידוע מה שרבינו אמר על החולצות הרבניות שאני לובש, שאלו פעם את רבינו למה הוא מדבר עם כל האפיקורסים שהיה שם באומן, הרבי ענה, ומה יש לי איתכם, הרי נשפך כפירה ואפיקורסות מהשווולי החולצות הרחבות שלכם.

בהתחלה כשהגעתי להיכל הקודש קיפלתי את החולצה כי התביישתי בזה, כי יש שיחה

ש'כח אויבערשטער שקירבת אותנו לרבינו, ואני מבקש ממך אויבערשטער שתשמור עלי מ-ליצים וממלאכי חבלה, שזה הסכנה הגדולה ביותר שיש.

יש כאן אורח מארץ ישראל, ר' שלמה והוא ביקש לפני השיעור שנדבר מליצנות, כל יום מגיע מישהו ופוגע בו, הוא כבר שומע שיעורים 3 שנים.

אני נזכר מההתקרבות שלי, היום יש לי כבר נוגדנים ואני מחוסן, אבל אז בתחילת ההתקרבות עברתי גם את כל זה.

בארץ ישראל הציבור שלנו ברובו נגד החיסונים, כל דבר שקורה אומרים שזה מהחיסונים, אנשים בנו אמונות טפילות בזה, כשמישהו לא מרגיש טוב מיד שואלים אותו אם הוא לקח את החיסון, לא שואלים אותו אם יש לו את הקב"ה, אם הוא כבר התפלל, או אם הוא עשה תשובה, אולי הוא צריך לתקן משהו, אולי הוא דיבר נגד מישהו, אולי הוא פגע במישהו והכאיב לו, רק אומרים שהכל הוא בגלל החיסונים.

גם אצלינו במשפחה יש הרבה שמדברים נגד החיסונים, אבל אני לקחתי את רבינו למורה דרך, וכיון שהרבי אמר להתחסן, אז התחסנתי.

הייתי בשבת עם כמה בחורים שיש להם רגש לישיבה, ואספו כסף לישיבה, ושאלתי שם את הבחורים שיגידו לי מה היה הדבר הכי קשה שהיה להם כשהגיעו לכאן, כל אחד יש לו את הדבר שמושך אותו לבוא לכאן, ומצד שני יש את המניעה שמושכת אותו לצד אחר, ובחור אחד אמר שהחיסונים היה לו הכי קשה, כי אצלהם בבית בסעודת שבת, מיד

- מרבינו נגד זה.
- את הכוונה בדברי רבינו, רואים לצערי כל הזמן כשמדברים עם אנשים, אתה מתחיל לדבר עם מישהו, והוא שואל אותך מלא שאלות, אם זה על להתחתן מוקדם אם זה לנסוע לצדיקים לראש השנה, ואז אתה מנסה להתחיל להגיד לו, שכך הוא רצון ד' וצריך לזכור שיש בורא עולם, ואז הוא אומר, תענה לי כמו בן אדם חכם ואל תתחיל להגיד לי עכשיו 'אויבערשטער' תשים את ה'אויבערשטער' בצד, הרי זה דברי כפירה ואפיקורסות ממש.
- יש אנשים ששואלים מה זה שמדברים כאן כל כך הרבה מקדושת הברית, ואתה מתחיל לענות להם, אתה יודע מה הולך היום בישיבות ובתלמודי תורה, ומכסים את הכל, ומה עם יראת שמים, ואז הוא מתחיל להגיד, שים יראת שמים בצד, שים את הרבש"ע בצד, והלא זה ממש מה שהתכוין רבינו שנשפך מהשרוולים כפירה ואפיקורסות.
- אני נזכר שבתחילת התקרבותי באמת היה מאוד קשה עם כל הליצים, כי בהתחלה עוד לא באמת הוחלט במוח באופן סופי, ש'פה אשב כי איוותיה', הגעתי למוהרא"ש ומצד אחד מאוד נמשכתי לדברים שלו, ומצד שני היה לי המון חברים שפגשתי אותם כל הזמן, ואני כ"כ ניסיתי להסתיר את אומן ואת ברסלב, כי לא הייתי כל כך חזק.
- מישהו אמר לי אז, מה זה שמוהרא"ש מדבר כל שבוע נגד אלו שעושים ליצנות ממנו, אני יגיד לכם, שבכל השיעור כל כך קיויתי וציפיתי הלוואי שמוהרא"ש ידבר רק מזה כל השיעור, כי אז לא הייתי צריך כל כך חיזוק על משניות ועל התבודדות, זה הספיק לי פעם בתקופה, אבל כל שבוע רציתי שיחזק אותי שוב מהליצים האלו, רציתי כל שבוע שיזכיר לי איך משה רבינו הוציא את העם ממצרים ונתן להם מן וענני הכבוד, ומגיע קרח ועושה ליצנות ממשה רבינו.
- הסיפור עם קרח לא היה פשוט בכלל, היה שם אדמורים גדולים.
- אנחנו נכדים מהישמח משה, יחוס קרוב מאוד, אמא שלי היא טייטלבוים מהבית, אבא שלה היה ר' אלחנן חיים טייטלבוים, בן ר' משה, בן ר' יוסף, בן ר' שמואל, בן ר' אלעזר ניסן, שהיה בנו של הישמח משה זי"ע.
- והישמח משה סיפר לנכדו היטב לב זי"ע שהוא זוכר את כל הגלגולים שלו, הרי אנחנו בקושי זוכרים מה היה היום בבוקר איתנו, כי אנחנו כל כך רחוקים, אנחנו בדור כזה מסכן אנחנו חייבים לחזור בתשובה, כי אנחנו לא יודעים בכלל מה קורה איתנו, אבל צדיקים הם כל כך זכים ונקיים וזוכרים הכל, יש להם ביורר המדמה, הכל ברור להם, וזוכרים איפה הנשמה שלהם היתה.
- הישמח משה סיפר שהיה בזמן החורבן, ולכן בכל שנותיו הוא כל כך ציפה לביאת המשיח, תמיד היה לו מוכן ליד המטה שלו, שקית עם בגדי השבת, שאם משיח מגיע שיוכל מיד להתלבש ולצאת לקבל פניו.
- וכן סיפר שהוא היה בדור המדבר, והנכד הי"טב לב' שהיה ילד, שואל אותו, סבא, במחלוקת של משה רבינו וקרח עם מי היית, ענה לו הישמח משה שהוא לא התערב ועמד בצד, שאל הנכד, סבא איך זה יכול להיות, וכי לא היית עם משה רבינו צדיק הדור, ענה לו הסבא, אני לא יכול לתאר לך נכדי היקר איזה נסיון זה היה, ידענו שמשה רבינו הוא צדיק הדור, אבל אתה יודע מי היה עם קרח, כל הרבי"ס כל הצדיקים הגדולים, מאתיים וחמשים ראשי סנהדריות, כולם היו עם קרח נגד משה רבינו, כל האדמורים היו מולהבים בעד קרח.
- כאן בהיכל הקודש יש מימרא צנועה בנושא זה ממוהרא"ש, שאמר שהוא גם היה בדור המדבר, והוא היה מראשי הלוחמים נגד קרח, והיה מחסידיו הגדולים של משה רבינו, וכל הזמן עשה כל מיני קטעים לקרח כדי לעזור למשה רבינו, וקרח פגש אותו פעם אחת ואמר לו, בכל הגלגולים שאתה רק תהיה אני יעשה לך צרות צרורות על ידי הנכדים שלי, ובני קורח לא מתו, אבל את זה תשים בצד כי

פרצו באיזה מקום, מה זה קשור לברסלב, וכי כל מטורף שקורא לעצמו ברסלב זה באמת קשור לרבינו, מה רבינו אשם שתולים את עצמם בו, חסיד ברסלב זה מי שלומד את הספרים של רבינו, ועושה את העצות של רבינו, ועושה התבודדות, זה הרי מתנה עצומה, שאפשר תמיד לבכות להקב"ה.

אתם יודעים קצת את ימי חיי רבינו? אתם יודעים מתי ר' נתן התקרב לרבינו? אתם לא יודעים ואתם כבר קוראים לעצמכם ברסלב, תעשו שיעור בפעולת הצדיק, ובינתיים תגידו שאתם 'רוצים' להיות חסידי ברסלב.

רבינו חזר מארץ ישראל ואמר שהביא מתנה מחלוקת, רבינו עוד היה צעיר לימים, מתחת לגיל 30, עם זקן שחור קטן, ולפני שנסע לארץ ישראל התבטלו אליו כל גדולי האדמו"רים, בכל מקום שהלך נתנו לו כבוד מלכים, הוא היה נחשב לצדיק הדור, וכשחזר מארץ ישראל הוא התיישב בזלאטיפולי עיר קטנה ליד שפולי, ושם התחילו המחלוקות הגדולות נגד רבינו, רדפו אותו עם צרות צרורות, כ"ד חודש הרבי היה שם, רבינו אמר שהוא סבל שם פעמיים גיהנום, כי משפט הגיהנום הוא י"ב חודש.

ואז הגיע דודו של רבינו הרבי ר' ברוך ממעזיבוז ואמר לרבינו שיעבור לגור בברסלב והוא ידאג שיקבלו אותו בכבוד, ורבינו אמר שהוא מסכים בתנאי שישלמו לו כמה פרוטות, ובתנאי שהרב, ר' אהרן גם יבוא לשם, כי העיר ברסלב היתה עיר נוראית ברוחניות, מקום של הפקירות, לא היה שם לא קידושין ולא גירושין, ומיד כשר' אהרן הגיע לעיר התחיל לעשות שם דברים פשוטים של יהדות כגירושין וקידושין.

ר' נתן הגיע לרבינו כשרבינו כבר היה גר בברסלב, וכשהגיע אמר לו רבינו תעבור שניה ליד הבית של הרב, ר' אהרן, תציץ שם ואל תגיד כלום ותחזור, הוא הולך ומציץ והוא רואה שהרב יושב עם שו"ע ובוכה בדמעות שלישי, הוא מסתכל כמה דקות וחוזר לרבינו, רבינו מיד אומר לו רציתי שתראה את

עוד מעט יגיעו הליצים ויצחקו על הכל.

- אני זוכר שכשהתקרבתי צחקו על זה שמוהרא"ש כתב באחד הספרים סיפורים על אנשי שלומינו, ובסוף יש סיפורים על אחד מאנשי שלומינו, כשהכוונה למוהרא"ש עצמו, ויש שם סיפור שהיה אחד מאנשי שלומינו שבשנותיו הצעירות היה לו כזה ביטול שזכה לגילוי אליהו, ואליהו למד איתו כל יום תורה יחד עם נשמת תנאים ואמוראים, ואני זוכר שהליצים עשו ממני צחוק על זה, אני הלכתי בצד ובכיתי לרבש"ע: אני רק רוצה להיות יהודי ולהיות ירא שמים, והקונטרסים האלו מגלים לי שאתה כאן, ומלמדים אותי שאני לא אקח כלום איתי חוץ מהפרקים משניות, מה אני כבר רוצה, עזור לי לראות את האמת.
- כל המשרדים והבנינים והמוסדות הכל נשאר לדור הבא, אבל הפרקים משניות שלמדנו אנחנו לוקחים איתנו, וכל מה שדיברנו יפה בבית הולך איתנו.
- וכי אני יעצור את הכל כי מישהו צחק שמוהרא"ש ראה נשמות תנאים ואמוראים, עומדים שני מצורעים בבית מדרש שלא בטוח שהם הניחו תפילין והתפללו, אבל יש להם העזה לצחוק, וכי אני צריך לשמוע את הדעה שלו מה הוא חושב על אומן, כי יש לו ציצית גדול מצמר שמלוכלך לגמרי, וכי אני צריך לשמוע את הדעה שלו אם לגרוס פרקים משניות נחשב ללימוד, וכי אנחנו צריכים להתפעל מאלו שקוראים לעצמם ברסלב אמיתיים.
- מוהרא"ש היה תמיד מוכיח אותנו בשיעורים, במה אתה חסיד ברסלב, וכי פתחת היום ליקוטי מוהר"ן, וכי התגעגעת היום להקב"ה, וכי חשבת היום שאתה הולך לעזוב את הכל ואתה רוצה רק לעבוד את ד', וכי עצרת וצעקת להקב"ה, רבש"ע אני לא יכול ללכת ברחוב, אני חייב לעצור להסתכל על כל קליפה וטומאה, אם הקשבת בקול רבינו ועשית מה שאמר, אז אתה נחשב לחסיד ברסלב אמיתי.
- צריך כל כך להישמר ממה ששומעים, יש איזה רדיו חסידי ומישהו אומר שם שחסידי ברסלב

בקדיש שלא הספקת ללמוד משהו לאבא שלך, אבל עכשיו אתה מרגיש טוב שנתת להם כסף.

מגיע רבינו ואומר לנו, למה אנחנו צריכים לחכות לספק ספיקא אולי משהו ילמד משניות בעבורינו, הלא אני יכול עכשיו לפתוח משניות ולהתחיל ללמוד עבור נשמתי, ולא צריך טובות של אף אחד, שאף אחד לא יכתוב ספר תורה ולא יתן מזונות ולחיים עבורי.

מוהרא"ש היה מספר שהיה אחד מחסידי ברסלב שהיה מאוד חולה, והגיעו חברא קדישא והתחילו לרמז לו שאי אפשר לדעת מתי הולכים מהעולם, ואולי הגיע הזמן לעשות וידוי דברים, הוא מסתכל עליהם וצוחק, ואומר להם, וכי אני יחכה לכם, אני כל יום אומר וידוי ומכין את עצמי ללכת מהעולם, הם עמדו כולם עם פה פתוח ולא ידעו מה הולך כאן.

יש סיפור ידוע ששמעתי ממוהרא"ש, שהיה אצל המהרש"א, שהגיעו אליו באמצע הלילה איזה אבא עם הבחור שלו, שהבחור מתעורר בלילה כל כמה דקות שמישהו מעולם האמת מגיע אליו ורוצה לחנוק אותו, והמהרש"א אומר לבחור תשכב כאן אצלי, ולאבא הוא אומר אתה יכול ללכת הביתה, ואני כבר יטפל בנשמה, המהרש"א ממשיך ללמוד ואחרי כמה דקות שומע שהבחור צועק קולי קולות שמישהו חונק אותו, המהרש"א מתחיל לדבר עם הנשמה ושואל אותו מי אתה, הוא עונה שהוא נפטר אתמול, והבחור הזה הוא מהחברה קדישא, והוא נתן לי מכות אחרי הפטירה וצחק ממני, וכעת באתי לנקום בו ולחנוק אותו ולהביא אותו לדין בבית דין של מעלה, המהרש"א אומר לו שהוא יהיה הדיין ויפסוק, ושאל אותו איך יכול להיות שרק נפטר אתמול וכבר עכשיו הוא יכול לבוא לכאן ולטפל בדברים, וענה שהוא באמת לא היה צדיק, אבל החזיק תלמידי חכמים, ושילם להם כל צרכם, המהרש"א שאל את הבחור מה הסיפור איתו, וענה שהוא לך,

זה, יושב רב לבדו בחדרו הפרטי, ומתגעגע להקב"ה ומתחיל לבכות, זה כזה מתנה עצומה שרבינו נתן לנו, תנסו את זה ותראו, כשאתם הולכים לבד תדברו אליו, תגידו רבש"ע כמה אני מתגעגע אליך כמה אני מתבייש ממך, אני חושב שאני מנהל את העולם אני יודע שהמצב שלי בצרות, רבש"ע איך אני לא יכול להחזיק את העינים כמה דקות.

ועכשיו יבוא משהו ויגיד לך, מה? אתה מסתובב אצל רוטה? מה הפשט באמת שהוא עושה ככה וככה, תגיד לו שאתה באמת לא יודע.

אני לא אומר לך להישאר כאן, אני מאוד מרחם עליך שאתה שומע ליצנות, שם ב... יש באמת המון ליצים שעוד קוראים לעצמם ברסלב, אם היית מסתובב במקומות אחרים בחסידויות אחרות, אף אחד לא היה אומר לך כלום.

והעצה לכל הבלבולים האלו זה התבודדות, תדבר עם ד', ותגיד לו, רבש"ע הוריני דרכך, האם אני באמת במקום הנכון או לא, האם אני צריך לחפש לעצמי מקום אחר, אהלך באמתך, אני רוצה רק שתראה לי את האמת, אני לא רוצה להטעות את עצמי שבעים שנה, למען לא ניגע לריק, יש אנשים שבעים שנה רצים אחרי שק ריק.

האמת שאין לי כל כך מה לדבר איתכם, כי אתם מתפעלים מהליצים, אני מדבר כאן כי אני רוצה שישמעו את זה אנשים אחרים שרוצים להתחזק, כי כשאתה תצא מכאן משהו ישאל אותך, וכי שוב הוא דיבר ממשניות? אולי תקבל מזה בלבול המוחות, ומה תעשה כשיבוא המלאך עם אלף העינים לאחר מאה ועשרים, והוא אומר לך: בא עולים למעלה, מה יעזור אז כל הליצנות שאמר לך.

בן אדם צריך נס שהבן שלו יזכור מהיארצייתו שלו ובאמת ילמד כמה פרקים משניות לעילוי נשמתו, היום יש ארגונים שלוקחים כסף וילמדו משניות במקומך, וככה אף אחד לא ילמד לא אתה ולא הם וגנבו כסף, אם לא הארגון הזה לפחות היית נותן איזה אנחה

שאני בטוח, לא הייתי באמת בטוח, אני רק קיויתי שאני עושה את הדבר הנכון, אמרתי לה שאני יודע שהספרים האלו עושים אותי לירא שמים, והיא שואלת אבל תמיד היית ירא שמים, אני עונה, אמן, מה אענה? שלא הייתי ירא שמים?

• אני גר בקומה שביעית, מלכות, כ4 וחצי בבוקר כבר יש שמש, ואני חושב שכבר פספסתי את שחרית בישיבה, והרי כניסת השבת הוא כ8 ורבע, נמצא שיש 15 שעות ביום שישי, ואנשים לא מספיקים לעבור על הפרשה, ואני מצאתי צדיק שנותן לי כל שבוע לעבור על הסידרה, ואנשים אומרים לי מה זה השפה הזאת שמצאת צדיק, מצאת נוכל שעושה מניפולציות, בא נגיד שמצאתי אחד כזה, אבל הוא מצליח לעבוד עלי, ובסוף הוא נותן לי חומש, וב"ה שעושה לי שטיפת מוח, וכי הוא לוקח ממני כסף.

• מוהרא"ש היה מרים את עשר אצבעותיו בשיעור כמו רבינו הקדוש, והיה אומר אני נקי מתאות ממון, לא היה אצלו שום נפק"מ אם הבאת כסף או לא הבאת כסף.

• אני לא יכול להתפאר שאני נקי מתאות ממון, אבל אני כן יכול להגיד שאני לא מונח בכסף, אני מודה להקב"ה שאני זוכה ללמוד אשר בנחל ועל ידי זה זכיתי בזה.

• מוהרא"ש היה צועק בשיעורים, שכל מי שמדבר נגדו הוא נואף, ואנחנו חשבנו איך זה יכול להיות, אבל אחרי שנים הדברים מתבררים ורואים שכל מה שאמר נכון....

• אתה נשאר תקוע במוהרא"ש, כי ראש הישיבה זה דברים חדשים, והאמת היא שכל אלו שאומרים ככה, לא ראו אותם אצל מוהרא"ש בזמן שמוהרא"ש היה חי, היום אחרי פטירתו פתאום הם אומרים רק מוהרא"ש, הם כולם היו עזי פנים.

• אתה מתלונן שאני אומר לאנשים מה לעשות, מה אני כבר רוצה שתעשה, מה אני אומר לך, אני מבקש ממך שתלך הביתה ותדבר עם אשתך, הרי רק אתה תהנה מזה, מה יש לי מזה.

והמהרש"א שאל את הבחור אם הוא מוכן ללמוד כל יום פרק משניות לנשמה, והוא הסכים, ופסק להם ככה.

• כשהגעתי למוהרא"ש לא הייתי יכול מיד לעשות התבודדות, רק אחרי דרשות רבות ששטף לי את המח הצלחתי לעשות התבודדות.

• ב"ה גם לפני זה ישבתי ככולל ולא היה במח שלי דברים רעים, אבל לא חשבנו כל היום מהקב"ה, מוהרא"ש לימד אותנו איך לחשוב מהקב"ה כל היום.

• הוא מקטלג בין אברך חסידי לבין אחרים שהוא קורא להם נשמות תועות, אני אגיד לך מי זה נשמה שתועה, מי שלא חושב מהקב"ה, לא משנה אם הוא חושב מהרבה דברים טובים, אבל אם לא חושב מהקב"ה הוא נשמה תועה.

• ואז היו מגיעים הליצים והתחילו להגיד, מה זה השם הזה מוהרא"ש, מי נתן לו את השם הזה, והאמת היא שזה לא משנה לי בכלל, ואז הוא מתחיל לשאול האם זה לא שם מוזר, ואני אומר נכון זה מאוד מוזר אבל מה אכפת לי, הוא מקרב אותי להקב"ה, ואז הוא שואל מי אמר לך שהוא באמת מקרב אותך, הוא סתם עובד עליך שהוא מקרב אותך, הרי אתה היית תמיד אברך טוב, ואז הוא ממשיך לשאול הרי הוא לא הסתדר עם זה ועם זה, ומה זה משנה אותי, ואז הוא מתחיל להגיד לי אבל אומרים שהוא לא באמת ברסלב, ואני אומר לי מה זה משנה לי אם זה ברסלב או לא, אני לא צריך ברסלב דוקא, ואז הוא מתחיל להגיד הנה אתה בעצמך מודה שהוא לא ברסלב, אני לא מודה שזה לא ברסלב אני רק אומר לך שטוב לי כמו שהוא.

• והדברים האלו חזרו ונישנו כל יום, האם אתם חושבים שזה דבר קל? פשוט נופלים מהכוחות לשמוע את דברי הליצנות כל יום, ואחרי זה מגיעים הביתה, וב"ה שהיתה איתי לגמרי אבל אז היא שואלת האם אתה בטוח לגמרי שאתה רוצה לשנות דרך חיים, אם אתה בטוח אני איתך, ואני חייב לענות

שם על עבירות, ור' לוי יצחק אפילו לא ידע מה קורה מתחת לדירה שלו, ומוהרא"ש עדיין חשב אולי הוא מרמה את עצמו ושוב ככה, וכל פעם אחרי שבכה הגיע אליו יהודי וסיפר לו כמה הוא נפל בקדושת הברית, ומזה הביין כמה הוא צריך להמשיך לכתוב על זה.

גם אני בחלומי, אני עובר הרבה פעמים חלישות הדעת, וחושב למה להמשיך לכתוב, ולמה לתת דרשות, ולמה לדבר שוב ושוב מקדושה, ואני בוכה להקב"ה ושואל האם זה באמת מה שאני צריך לעשות, ולא עובר כמה דקות ומישהו אומר לי שהוא חייב לי את החיים שלו ואני קולט את המסר מהשמים וממשיך.

יש אנשים שאומרים מה זה להגיד משניות, נכון שאני לא לומד, אבל אם הייתי יכול הייתי לומד ולא אומר בלי להבין, זה דומה לאחד שמגיע לחבר ושואל אותו, האם אתה מעשן, כמה קופסאות אתה מעשן, וההוא עונה שמעשן 3 קופסאות ביום, והוא מתחיל לעשות לו חשבון שבעשרים שנה הוא היה יכול לקנות בכסף הזה דירה, והוא שואל אותו בחזרה, הרי אתה לא מעשן, וכי קנית דירה, ככה נראה זה שיש לו טענות על מי שאומר משניות.

ד' יעזור שנזכה לציית לרבינו, ואז נזכה לדברים טובים.

• שלמה היקר, תשב במשרד שלך, ותתבודד, תדליק איזה שיר שפותח לך את הלב, יש לי בטלפון שירים שאני מדליק בהתבודדות וזה פשוט פותח לי את הנשמה.

• ר' נתן כותב, שמעתי מאדמו"ר, הוא שמע מרבינו, שאפילו בן אדם שנפל רחוק בקדושה, יכול להתקרב עם הכח של ניגון ושיר.

• רבינו אומר שלפעמים מישהו יכול כל כך להיות בטל להקב"ה על ידי שיר, שהוא רוצה לצעוק לאנשים, תקשרו אותי בחבלים, כי אני מרגיש שאני מגיע להתפשטות הגשמיות.

• ד' יעזור שנוכל להקשיב לעצות של רבינו, ואם מגיע מישהו ועושה ליצנות, תלך לפינה ותדבר עם הקב"ה, רבש"ע אני לא רוצה לרמות את עצמי תראה לי את האמת.

• ר' לוי יצחק היה שואל את מוהרא"ש למה אתה כותב כל כך הרבה על פגם הברית, מספר מוהרא"ש שהוא לא ידע מה לעשות, אז הוא הלך לפינה ובכה להקב"ה שידריך אותו האם להפסיק לכתוב, הרי מלא בחורים מספרים לו מה קורה, ואני מדבר בזמנים שעוד לא היה אינטרנט, ובחורים סיפרו לו שמסתירים בתוך הקוביות של הגג, כל מיני מגזינים מלוכלכים, והוא לא יודע מה לעשות כי כעת ר' לוי יצחק שואל אותו למה הוא כותב ככה, לא עובר כמה דקות ומגיע יהודי ובוכה למוהרא"ש שיעזור לו, כי מתחת לדירה של ר' לוי יצחק יש מקום של חטאים, והוא נכשל שם ושילם